

Η εορτή της Υπεραγίας Θεοτόκου Κασσωπίτρας στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, το εσπέρας της Τετάρτης, 7 Μαΐου, χοροστάτησε στον πανηγυρικό εσπερινό και το πρωί της Πέμπτης, 8 Μαΐου τέλεσε την πανηγυρική Θεία Λειτουργία της εορτής της Παναγίας της Κασσωπίτρας, στους εορτάζοντες Ιερούς Ναούς των Χλομοτιανών Νοτίου Κέρκυρας και Κασσιόπης Βόρειας Κέρκυρας, αντίστοιχα.

Στην ενορία των Χλομοτιανών διακονεί ως εφημέριος ο π. Στέφανος Πουλημένος ο οποίος εργάζεται άοκνα για την ανακαίνιση του Ιερού Ναού, έχοντας επιτύχει έως

σήμερα τη ριζική αναμόρφωση και ευπρεπισμό του. Στην ενορία της Κασσιόπης, δε, υπηρετεί ο αιδεσιμολογιώτατος π. Ιωάννης Σαλβάνος, ο οποίος είναι και Αρχιερατικός Επίτροπος Ανατολικής Κέρκυρας. Μεταξύ του εκκλησιάσματος της Θείας Λειτουργίας ήταν και ο Περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων, κ. Ιωάννης Τρεπεκλής, ο Δήμαρχος Βόρειας Κέρκυρας, κ. Γεώργιος Μαχειμάρης, καθώς και άλλοι εκπρόσωποι των τοπικών φορέων.

Ο Σεβασμιώτατος, απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα κατά την ομιλία του, μετά τον αναστάσιμο χαιρετισμό, αναφέρθηκε στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία σε όλα τα γεγονότα του πάθους και της Αναστάσεως του Κυρίου μας είχε πρωτεύουσα θέση, ως και σε όλη την επίγειο ζωή του Κυρίου μας. Μέσα λοιπόν σε αυτή την περίοδο, η τοπική Εκκλησία δέχθηκε τη μεγάλη ευεργεσία από την Παναγία μας, που με ένα μεγάλο υπερφυές γεγονός, το οποίο στην εκκλησιαστική γλώσσα ονομάζεται, «θαύμα». Ένας απλός εντόπιος άνθρωπος, ονόματι Στέφανος, το 1530 μ. Χ. , κατηγορήθηκε αδίκως ότι υπεξαίρεσε από ένα μύλο αλεύρι και η δικαιοσύνη της εποχής των καταδίκασε επιβάλλοντάς του την ποινή της εξόρυξης των οφθαλμών του. Ο δυστυχής αυτός άνθρωπος, οδηγούμενος από την πονεμένη μητέρα του στο μοναστήρι της Υ. Θ. στην περιοχή της Κασσιόπης. Τότε, οι δυο

τους, παρέμειναν καθ' όλην τη νύκτα προσευχόμενοι. Έτσι, Η Παναγία επέβλεψε στην πίστη, την υπομονή και την επιμονή τους και θεράπευσε τον τυφλό Στέφανο, δίδοντάς του και πάλι μάτια.

Ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο περί του θαύματος. Ανέφερε ότι το «θαύμα» δεν στηρίζεται στη λογική και υπερβαίνει τα όρια της επιστήμης και δεν μπορεί να εξηγηθεί μέσω της ανθρώπινης σκέψης. Για την Εκκλησία μας «θαύμα» είναι η επέμβασις της χάριτος του Θεού – της άκτιστης ενέργειας η οποία προέρχεται από αγάπη και φιλανθρωπία για το πλάσμα Του, τον άνθρωπο. Ο Θεός ανταποκρίνεται στις ικεσίες των Αγίων και κυρίως στις ικεσίες της Παναγίας μας, οι οποίοι Άγιοι, ως και η παναγία μας, κατά τους Αγίους Πατέρες είναι οι θεράποντες του θελήματος του Θεού. Ως αποτέλεσμα, η παρρησία τους στο θρόνο του Θεού, να μπορούν να κάμπτουν τη μεγαλοσύνη Του και ο ίδιος να δεικνύει δια του θαύματος την παρουσία Του.

Σήμερα, συντελούνται θαύματα στην ανθρωπότητα; Αυτό, είναι ένα ερώτημα το οποίον πολλοί εκ των ανθρώπων όταν βρίσκονται σε δεινή θέση, είτε υγείας, είτε οποιασδήποτε άλλης ανάγκης, διαλογίζονται γιατί ο Θεός δεν τους συντρέχει και

δεν επιλύει τα προβλήματά τους. Εδώ, οφείλεται μία απάντηση σε αυτούς τους ανθρώπους. Ο Θεός ανταποκρίνεται στον εκζητητή του ελέους Του. Στον εκζητητή της φιλανθρωπίας Του. Η εκζήτηση αυτή, γίνεται μέσα από την προσευχή, αλλά και η προσευχή είναι απόρροια της μεγάλης πίστης στο Θεό. Σήμερα, λοιπόν, πόση είναι η πίστις στις καρδιές των ανθρώπων; Πόσοι ζητούμε τη Βασιλεία του Θεού στη ζωή μας; Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μας δίδαξε «ζητείτε πρώτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ» και όλα τα άλλα θα μας τα αποσταλούν. Οι άνθρωποι σήμερα, ζητούν μόνον την ικανοποίηση των υλικών πραγμάτων στη ζωή τους. Απέχουν από την εκζήτηση της δικαιοσύνης και της Βασιλείας του Θεού. Ο άνθρωπος της εποχής μας βρίσκεται στην άρνηση, στην αυτονόμηση του από το Θεό και στη σύγχυση των ιδεών περί πίστεως. Δεν μπορεί να διακρίνει την παρουσία του Θεού στη ζωή του. Επομένως, ζητάει ένα Θεό ο οποίος θα ικανοποιεί μόνο τις ανάγκες του και το συμφέρον του. Αυτός όμως ο Θεός δεν είναι ο Δημιουργός μας, ο Πατέρας μας, ο χορηγός της αληθινής ζωής μας, για αυτό η Παναγία μας, σήμερα, έρχεται να μάς προσκαλέσει στη χαρά του Υιού Της. Στη γεύση της Αναστάσεως. Αυτό διότι ο άνθρωπος ο οποίος βιώνει την Ανάσταση του Κυρίου μας, εκείνος πλέον ζει την αληθινή κοινωνία με το Θεό. Τότε, μπορεί να συντελεστεί το θαύμα στη ζωή του ανθρώπου. Του ανθρώπου που αποδέχεται το Θεό, όχι για να ικανοποιηθεί υλικά, αλλά για να του δώσει την ώθηση στη ζωή της αιωνιότητας, στη ζωή της αληθινής κοινωνία με το Θεό.

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος παρότρυνε το εκκλησίασμα να εγκολπωθεί την Παναγία μας η οποία είναι οικειότερα από το Θεό ως και η κατά σάρκα μητέρα μας είναι οικειότερα του σαρκικού μας πατέρα. Στη συνέχεια, ακολούθησε λιτάνευση της θαυματουργού Ιεράς Εικόνας της Παναγίας και της Αναστάσεως. Μετά το πέρας της λιτανείας, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στο εκκλησίασμα η Παναγία να είναι προστάτιδα στη ζωή τους και μεσίτρια τους στον Κύριο.

